

ταχύ, χαρακτήρα του Scherzo, αλλά και στον έντονο ήυρισμό του. Το Scherzo επαναλαμβάνεται αυτούσιο μετά το Τρίο, η έμπνευση του οποίου οφείλεται σ' έναν εκκλησιαστικό ύμνο.

Το έργο καταλήγει στη θριαμβική του κορύφωση και στην ακουστική επαναδιατύπωση της αρχικής τονικότητας, στο τέταρτο και τελευταίο μέρος του, το οποίο παρουσιάζει δομικές ρυθμικές ομοιότητες με το πρώτο.

Η πρόθεση της κατάληξης γίνεται σαφής και με έμφαση μέσα από τις συγχորδιακές επαναλήψεις, τη μελωδική κίνηση, τον τονισμό και τη διαλογική επεξεργασία δύο νέων θεμάτων.

«...προτιμώ πάνω απ' όλα το Πνευματικό Βασίλειο, την ανώτατη από όλες τις εκκλησιαστικές και κοσμικές μοναρχίες...»

L.v. Beethoven

Αντώνης Ι. Κωνσταντινίδης
Μουσικολόγος ΑΠΘ-Κριτικός Μουσικής

Βιβλιογραφία-Πηγές

Robert Simpson, *The Symphony, vol. 1*, 1971.

M.M.A. 2001-2002, *Ludwig van Beethoven*.

Δημ. Γιάννου, *Γενική επισκόπηση Ιστορίας της Μουσικής*, 1992.

Ulrich Michels, *Ατλας της Μουσικής, τομ. 2*, 1995.

Ρομαίν Ρολλάν, *Μπετόβεν*.

Συνοδευτικά σημειώματα ηχογραφήσεων.